

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Aprilis, Maii & Ivnii

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Vita S. Aviti Presbyteri, Et Abbatis Nutiacensis, quæ est apud Surium fide digniſſima. Claruit autem anno à Christi Incar[n]atione 526 sub Clodomero Francorum Rege.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42716

VITA S. AVITI PRESBYTERI, ET AB-
 batis Nutiacensis, quæ est apud Surium fide di-
 gnissima. Claruit autem anno à Christi Incar-
 natione 526 sub Clodomero Francorum Rege.

C. Baro to. 7
 Annal.

17. Junij.
 Patris S.
 Auiti.

AVitus, apud Aurelianos plebeio sanguine
 natus, matrem habuit ciuitate Virduino
 oriundam, quæ ut inopia & egestati suæ
 subueniret, Aureliam se conferre coacta est; ubi
 matrimonij vinculo, cuidam Belsicolæ socia-
 ta, Auitum egregia indole filium peperit. Is autem
 in ipso suo ortu tanto cum lumine prodijt, ut ob-
 stetrices ab officio deterritæ, & miraculi stupore
 percussæ, cælestem splendorem ausæ non fue-
 rint intueri.

Fit mona-
 chus.

Cùm autem puer infantis rudimenta superaf-
 set, ad Mictianense monasteriũ deuotus aduola-
 uit; ubi tanto pietatis ac religionis studio Deo
 se ipsum consecrauit, ut cibo suo clam egenis im-
 partito, ipse ieiunus permaneret: detractisque
 sibi vestibus, aliorum nuditatem regeret. Ab-
 bas igitur cum cerneret eum cælestibus rebus
 præ cæteris deditum, ne eius ieiunandi vigilan-
 dique a fidiuitas inuidiæ pateret, cellulam ei lo-
 gè ab alijs semotim construxit, ut ibidem tran-
 quillo animo totus diuinarum rerum studio
 vacaret. Vt verò omnes manifestis indicijs vitæ
 eius integritatem cognouerunt, inuito profusus
 cellarij munus demandauerunt. Sed cùm ab immi-
 ti familia, propter illam ministerij sarcinam,
 crebris insidijs appetere, nocte quadam de-
 positis caute ad lectum Abbatis clausus, reli-
 ctò onere ad Calauniæ loca abditissima secessit;
 ubi constructa est vitibus virgultis cellula, mul-
 tis diebus delituit, donec Maximino monasterij
 Abbate,

Secedit in
 locum de-
 sertum.

Abbate, vitæ munere magna cum laude perfun-
cto, à fratribus tandem repertus, & in defuncti
locum frustra reluctans constitutus est.

Tùm verò ingrato sub falce humilitas subli-
mata gemiscens, rursus fugam meditatur. Vno
igitur puero comite contentus, vastas Pictiæ
sylvæ solitudines expetijt; vbi exigua ex corti-
cum fragmentis domo congesta, longè à villa-
rum culminibus, clandestinum amplectitur exi-
lium: & diu multumq; ruricolis ignotus pomi-
feris dapib⁹. quas sylva ministrabat, sese sustentat.

Rursus fugit
in eremum.

Per id tempus vberimos glandium proven-
tus nemus omne suppediravit; cumque duo su-
balci immensam illam vastitatem lustrarent,
vnus iam olim murus, lōgo silentio fratrem per
auiā comitabatur. Itaque pastoralī ritu inter
cæuleæ noctis spatia, accensis tedis vagantē pe-
cudem illis sequentibus, subitō tedis ab immen-
so imbre extinctis, pecus ab oculis euanuit, nec
vllam spem recuperandi luminis eremi vasti-
tas offerebat. Interim formidantes gregi, ocu-
lis maiori cura inuigilant. Tandem viso procul
igne, instar stellæ radiantis Olympi, mutus eo
properat. Vbi ad tugurium beati viri peruenit,
fixus in limine, balbutiensque, protensa teda,
nutibus rogat sibi ignem dari. At vir Dei in me-
dijs densæ noctis tenebris cernens hominem
tetra facie, deformi capillo, vilibus pannorum
fragmentis semitectum, nonnihil perterritus,
quòd putaret se aliquod immanis eremi mon-
strum videre, aut inter nocturnas tempestates
dæmonem sibi apparere, mox ad orationis præ-
sidia suo more confugiens, humi se prosternit,
& diu multumque Dominum cum lachrymis
deprecans, tandem surgit, ac Crucis signum

Rrr 3 contra

Mutus lo-
quitur, à
cto viro in-
terrogatus.

contra hominem manu pingens, sic affatur igno-
tum; Quis nã sis, tam subito meo illatus iugurio,
prorsus ignoro; sed per Christum omnipoten-
tis Dei filium cruci suffixum te adiuro, vt cu-
ius generis monstrum sis, vel quid in disertis
his locis agas, mihi edicas. Mox ad imperan-
tis vocem insontis lingua laxatur, voxque intra
fauces renascitur; indicat homo quid necessa-
riò petiturus venerit; fatetur maiora se accepisse,
quàm petierit; quippè qui lumen solum ex-
petens, etiam vocem sine pretio referat. Deindè
sentiens viri Dei virtutè, ad eius se pedes abijcit,
imensas gratias pro collata sibi medicina agit.

Porro effrenis porcorum grex cum custode
longiùs abscefferat, nec iam scire potuit homo,
vbi illum inter opaca sylvarum. & noctis um-
bras quæreret. Mox nouo iubilo complet ne-
mus, & fratris nomen crebra voce compellat.
Ille vt nomen suum audit iactari per auras ob-
stupescit, turbatusque animo, miratur quis vel
muto reformarit vocem, vel importunis clamoribus
ipsum ausit appellare, vel prius incognitus
eò aduenerit. Hæc autem illo inter arborum
vmbas cogitante lumen obuium conspicitur,
aduentantisque vultus exploratur. Postquàm er-
go prodente lumine fratrem incolumen vidit,
irruit in collum eius, eumque complexans gau-
dia lachrymis permiscet, sciscitatur de medico,
virtutis vim illo narrante cognoscit.

Vir Dei per-
petuo absti-
net à carnium
esù.

Sole orto, ambo properant ad hominem Deis
prostrati ingentes agunt gratias, grandem pro
impetrata sanitate porcum offerunt sacerdoti.
Sed cum ille omnem sibi carnis esum penitus
interdixisset, noluit accipere; iubet suo gregi
porcum restitui, obsecrat, ne vel ipsum vel locu
aut

aut rem gestam vlli reuelent. Sed celari diu non potuit, quòd caelestis virtus, ipso Domino iubente, prodebat. Mox in vicinos rei gestæ fama diffunditur & Auitus vbique celebratur. Unde que deuoti confluunt populi, languentium ingens turba eum attingere cupit. Morbus omnis depellitur, languores omnes curantur, tolluntur in cælum voces Deum laudantium. Cumque vir Dei immensa populi multitudine pressus, nocturnis horis occultiora loca exquirere vellet, tam populi quàm presulum & precibus & auctoritate flexus, monasterium eodem in loco sanè egregium construxit, in quo in huc usque diem priscorum patrum Pauli & Antonij instituta inconvulsa seruantur.

Multi ad eum morbidi confluunt & sanantur.

Monasterium construit.

Per id tempus Aureliam proficiscebatur; liberaturus miseros qui in ergastulis vincti tenebantur. Venit autem ei obuiam immensa turba languentium; è quibus paruulus vnus à natiuitate cæcus, Crucis signo per eum lumen recepit. Tantis autem & tam egregijs vbique fulsit miraculis, vt ijs iudicium superba potestas permota, vinctos omnes, eo rogante, relaxarit. Fertur quoque vita functum vir sanctus precibus ad vitam reuocasse, quemadmodum Sanctus Leobinus Carnotensis antistes, se ab ipso fratre, cui tantum beneficium collatum fuerat, didicisse testabatur.

Signo crucis cæco reddidit lumen.

Exiit vita functum. Is & Leobinus floruit anno Christi 525.

Tandem multis admodùm virtutibus clarus, vir beatus certaminis sui finem obtinuit, & spiritu ad cælos abeunte, corpus Aniano coniunctum fuit; quorum virtutibus vrbs Aurelianorum circūseptæ, seruator in medio. Porro Childbertus Rex inclytus Fræcorum princeps. postquam ex Hispaniæ periculosis prælijs sospes

R r r 4

in re-

990 MARTYRIUM S. LEONTII
in regnum redij, insignem viro sancto ædem ex-
struxit, vbi alijs miraculis virtutum gesta
clarefcunt.

C. Baron in
not. marty.
Roma.

MARTYRIUM S. LEONTII ET SO-
ciorum, ex ea, quæ est per Cyrum, scribam. Extat
in Metaphrasse.

18. Iunij.
Floruit an-
no Christi
77.
Adrianus
Senator sç-
tissimus.

Angelus ap-
paret tribu-
no idolola-
træ.

Quo tempore Vespasianus Romanum tene-
bat Imperium, Adrianus vir senatorij or-
dinis, animo crudeli & valdè immani, ab
Imperatore potestatem petijt, vt quoslibet Chri-
stiani nominis studiosos supplicijs subijcere, &
pro sua libidine excarnificare posset. Itaque ea
potestate obrenta, cum audisset in vrbis Tripoli,
virum Christianæ religionis opinione præstan-
tissimum. Leontium nomine degere, hilaritate
non mediocri affectus, suum eò tribunal Hy-
patium cum manu militum destinavit: vt eius
sanguine fauces suas avidè sitientes inebriaret.
Cum verò Tribunus militum caterua stipatus,
vrbi appropinquaret, repentina febre corre-
ptus, triduo incredibili ardore æstuauit, adeò vt
miser humano auxilio destitutus, deorum suo-
rum opem sine intermissione implorare coge-
retur. Nocte autè vna, extremis angustijs oppres-
so, ecce Angelus Domini idololatræ asat, mo-
netque, vt si vellet optata salute potiri. Leontij
Deo supplex cum militibus suis fieret, & ab eo
sanitatem minimè dubiam expeteret. Hanc visi-
onem vt audiuit Theodulus, vnus è militibus,
plus cæteris obstupuit, & ieiunio ac peruigilio
se macerans, sollicitè visionis illius rationem co-
gnoscere studuit. Interim Tribunus visioni pa-
rens, protinùs à febre liberatus, cælestiq; lumine
illustra-